

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Simonia-Blajevschi Vahtang, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 septembrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Simonia-Blajevschi Vahtang, născut la xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.03.2019 - 19.09.2019 (prima instanță);
2. 22.01.2020 - 08.07.2020 (instanța de apel);
3. 05.05.2021 – 21.07.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 septembrie 2019, Simonia - Blajevschi Vahtang a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Simonia - Blajevschi Vahtang, în bugetul de stat suma de 11412 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Simonia-Blajevschi Vahtang, la 12 ianuarie 2019, aproximativ la ora 21:00, după ce a consumat împreună cu Boiarșinov Evgheni o cantitate impunătoare de alcool, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în casa de locuit amplasată pe adresa mun. xxxx, str. xxxx, profitând de faptul că Boiarșinov Evgheni, se afla în stare avansată de ebrietate, cu o concentrație a alcoolului în sânge de 3,58 %, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admițând în mod conștient posibilitatea

survenirii urmărilor prejudiciabile și anume a durerilor fizice insuportabile precum și a morții victimei determinate de acestea, l-a stropit pe Boiarșinov Evgheni, pe întreaga suprafață a corpului cu substanță inflamabilă kerosen, după care, cu o brichetă l-a incendiat pe Boiarșinov Evgheni. Astfel, în rezultatul temperaturii înalte și flăcărilor deschise determinate de arderea kerosenului, victimei i-au fost provocate dureri fizice insuportabile, șoc combustional, precum și vătămări corporale grave, sub formă de arsuri termice (provocate intravital cu cca 0-30 min până la deces, conform investigațiilor histologice) prin flacără de gr. I, II, III a feței, gâtului trunchiului și membrilor superioare, cu suprafața de cca. 60-65 %, care au determinat survenirea la fața locului, a decesului lui Boiarșinov Evgheni.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Simonia-Blajenschi Vahtang în baza art. 145 alin. (2), lit. j) Cod penal, - omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Rotaru Vitalie în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal în art. 149 alin. (1) Cod penal, și a stabili o pedeapsă minimă de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, iar în cazul în care instanța de apel va considera demonstrată vinovăția inculpatului a săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal, să fie recalificate acțiunile inculpatului din art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal în art. 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 10 ani închisoare, cu dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul statului.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerare că pornirea urmăririi penale pe caz s-a efectuat cu esențiale încălcări a prevederilor art. 262 și 274 Cod de procedură penală și anume, în lipsa unei sesizări înaintate în ordinea art. 262 Cod de procedură penală, sau a unui raport de autosesizare a procurorului în care să fie expuse circumstanțele depistate și să se dispună înregistrarea infracțiunii. Prin prisma art. 94 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală, și astfel toate acțiunile procesuale efectuate de către acuzatorul de stat să fie declarate nule și să nu fie admise ca probă în prezenta cauză penală;

- în cadrul examinării de către prima instanță a cauzei penale, nu au fost prezentate suficiente probe concludente și certe pentru declararea inculpatului culpabil de comiterea infracțiunii incriminate. Prima instanță, în constatarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate nu s-a bazat pe declarațiile martorului Gorobeț Clim, din declarația căruia se constată că inculpatul nu a avut intenția de omor intenționat, iar nevinovăția inculpatului se demonstrează și prin declarațiile acestuia, urmările prejudiciabile s-au datorat comportării

imprudente a victimei care nu a opus nici o rezistență și inculpatului care nu a putut să prevadă urmările acțiunilor sale și care nu a avut intenția de comitere a omorului intenționat;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată urma să ia în considerare faptul că învinuitul în momentul săvârșirii faptei și la momentul înaintării învinuirii a recunoscut că moartea părții vătămate a survenit din imprudența inculpatului, ori probele administrate la materialele cauzei penale demonstrează că inculpatul nu a avut intenția de omor, iar decesul victimei s-a produs accidental, context în care inculpatul a depus toate eforturile pentru ai salva viața acestuia, inclusiv l-a udat intens cu apă în timp ce victima era incendiată, iar ulterior a chemat salvarea. Anterior, cât și până în prezent, nu a săvârșit alte infracțiuni și nu are antecedente penale, drept urmare învinuitul a săvârșit infracțiunea imputată pentru prima dată și din imprudență, și-a recunoscut pe deplin vina că l-a lipsit de viață pe victimă din imprudență, învinuitul se căiește activ de cele săvârșite și a colaborat intens cu organul de urmărire penală, fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social, se caracterizează pozitiv prin faptul că nu are antecedente penale, starea de sănătate a inculpatului la moment s-a agravat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Simonia-Blajenschi Vahtang a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2), lit. j) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunii infracționale, iar afirmația inculpatului precum că dânsul nu este vinovat de fapta incriminată, instanța de apel a considerat-o declarativă, or prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. j) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Ce ține de pedeapsă, instanța de apel a reținut că prima instanță, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Simonia-Blajenschi Vahtang, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave, prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, cu deosebită cruzime, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat.

De asemenea, cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a notat că acestea au fost suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertize judiciare, ce confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, urmează a fi achitate anume din contul lui Simonia-Blajevschi Vahtang în contul statului, având în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

4. Decizia instanței de apel este contestată la 05 aprilie 2021 cu recurs ordinar de către inculpatul Simonia-Blajevschi Vahtang, care fără a face referire la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- contrar concluziei primei instanțe, nu a avut intenția de a omorî victima, or îndată după ce s-a aprins combustibilul a încercat să stingă focul de pe victimă, nedorind ca acestuia să-i fie provocate careva suferințe puternice;
- prima instanță i-a agravat situația prin interpretarea legii;
- instanța de apel nu a luat în considerare că el a acționat la indicațiile victimei, iar el putea să se afle în stare de afect.

5. La recursul ordinar declarat, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020 în cauza penală privindu-l pe Simonia-Blajevschi Vahtang, a fost pronunțat la 08 iulie 2020 în prezența inculpatului Simonia-Blajevschi Vahtang asistat de avocatul Rotaru Vitalie, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 107, vol. III), fiind notificat că pronunțarea integrală a deciziei va avea loc pe data de 05 august 2020.

Ulterior, la 05 august 2020, în lipsa inculpatului notificat Simonia-Blajevschi Vahtang, a fost pronunțată integral decizia instanței de apel, iar la 11 august 2020 copia deciziei în limba română a fost expediată inculpatului (f.d. 140, vol. III), iar la 14 septembrie 2020, inculpatului i-a fost expediată decizia instanței de apel tradusă în limba rusă (f.d. 166, vol. III), fiindu-i înmănată la 28 septembrie 2020 (f.d. 215, vol. III)

Astfel, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data pronunțării acesteia.

În acest context, Colegiul penal reține că la 05 aprilie 2021, conform ștampilei oficiului poștal pe plic (f.d. 201, vol. III), inculpatul Simonia-Blajevschi Vahtang, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege, fără a invoca argumente întemeiate privind depunerea tardivă a recursului.

În acest sens, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat la 05 aprilie 2021 de către inculpatul Simonia-Blajevschi Vahtang, împotriva deciziei instanței de apel din 08 iulie 2020, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Mai mult, Colegiul penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă a deciziei și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Simonia-Blajevschi Vahtang, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Simonia-Blajevschi Vahtang**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **21 iulie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie